

ת"פ (באר שבע) 293-10-19 - מדינת ישראל נ' עבד אלג'אבל מאחמיד

ת"פ (באר-שבע) 293-10-19 - מדינת ישראל נ' עבד אלג'אבל מאחמיד ואח'שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 293-10-19

מדינת ישראל

נגד

1. עבד אלג'אבל מאחמיד
 2. וליד ג'בארין
 3. סלאם מצארווה
 4. באדר מחאג'נה
 5. עזאם אבו בכר
 6. מוחמד גהגא
 7. סלימאן אלקרישאת
 8. מוחמד אלג'ול
 9. דהוד אעצם
 10. בשיר אבו בכר
 11. מוחמד מחאמיד
 12. ויסאם אבו שקרה
 13. עבדאללה מחאמיד
 14. עלי אל מעאבדה
 15. סאמי מחאמיד
 16. מחמד קבוע
 17. לוקמאן מחאג'נה
 18. מוחמד מוסלם מחאג'נה
 19. ג'דוע אבו עראר
 20. טאלב (ריפעת) אבו עראר
 21. סולימן אזברגה
 23. א.פ.סהר השקעות בע"מ
- בית משפט השלום בבאר-שבע
[19.09.2024]
כבוד השופטת נועה חקלאי
החלטה

בפניי בקשה לתיקון כתב אישום על דרך הוספת עד התביעה - סאלם אבו קרינאת (להלן - סאלם). על פי טענת ב"כ המאשימה, סאלם אבו קרינאת הוא האדם אשר איתו שוחחו נאשמים 1-4, שיחות שהוקלטו והורדו ממכשיר הטלפון שלו, ואשר הוצגו לנאשמים אלה במהלך חקירתם. השיחות הוגשו לבית המשפט באמצעות החוקר פליקס פיינשטיין, ואף תרגום השיחות לעברית הוגש על ידי העד שתרגם אותם.

לטענת ב"כ המאשימה, בדיון מיום 6.5.24 ציינו ב"כ נאשמים 1-4 שלא ניתנה להם הזדמנות לחקור את סאלם ולא ברור במי מדובר.

על כן, לטענת ב"כ המאשימה, על מנת שניתן יהיה "לחדד את זהותו של אותו סאלם שעומו שוחחו נאשמים 1-4, ובכדי לאפשר הגנה לחקר האמת", מבוקש להתיר את תיקון כתב האישום. לדברי ב"כ המאשימה כל חומר החקירה שנערך על ידי אותו עד היה מצוי בתיק החקירה בעת הגשת כתב האישום, ולא מבוקש לשנות את עובדות כתב האישום.

ב"כ הנאשמים התנגדו לתיקון המבוקש, בשים לב שהתיק מתנהל כבר שנים והבקשה מוגשת בשיהוי רב, בשים לב שהסכימו להגיש את ההקלטות רק בשל הידיעה שסאלם אינו עד תביעה, והוספתו תיפגע בהגנתם. לטענתם, הוספת העד תחייב לזמן מחדש עדים שויתרו על חקירתם הנגדית, או נמנעו מלחקור בעניין הקלטות, בשל העובדה שסאלם לא היה עד בתיק.

לטענת ב"כ נאשם 3 - לנאשם 3 כלל לא הושמעה בעת חקירתו הקלטה של שיחה בינו לבינן סאלם. דיון והכרעה-

סעיף 92(א) לחוק הסדר הדין הפלילי (נוסח משולב - התשנ"ב - 1982), קובע כדלקמן:
"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר החלת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן..."

(על פרשנות המונח "הזדמנות סבירה להתגונן" ראו למשל ע"פ 5019/09, חליוה נ' מדינת ישראל, 20.8.13). תכליתו של המשפט הפלילי הוא חשיפת האמת ועשיית הצדק, תוך הקפדת זכויותיו של הנאשם על מנת למנוע ממנו עיוות דין.

ראו דברי כב' הנשיא זמורה, בע"פ 1/48, סילבסטר נ' היועמ"ש (8.2.1949):

"הפרוצדורה הפלילית על דיניה מכילה לטובת הנאשם תריס בפני עיוות דין. רוצים לתת לנאשם את מלוא ההגנה ההוגנת, אבל אסור לסלף את הרעיון הבריא הזה על ידי הפרזה בפורמליות. פרוצדורה פלילית טובה צריכה בוודאי לתת לנאשם את מלוא ההגנה כי למנוע עיוות דין, אבל הדין הפלילי אינו צריך לקבל צורת משחק אשקוקי, שבו מהלך אחד בלתי נכון קובע את גורל המשחק. תפקיד הדין הפלילי - להוציא כאור משפט. מוטב אומנם שעשרה רשעים יצאו זכאים משפטי אחד יצא חייב, אבל במה דברים אמורים? כשהשאלה היא הוכחת אשמה, ולא כשהכתוב מדבר על ליקויים טכניים בכתב האשמה וכדומה. על שאלות ממיין זה לא יחול הכלל של הנאה מספק. וחשוב גם שהעם יראה ששופטיו נכנסים לטרקלין שבו דנים על חטא ועונשו והם נשארים עומדים בפרוזדור ודנים בו על כתב האשמה בלבד, אם הוא שלם או אם הוא פגום, או אם הוא בטל..."

הריני נוטל לי רשות לומר שיש להימנע, עד כמה שאפשר, מתוצאות כאלה המספקות אולי את השכל המשפטי הפורמלי, אבל אינן מספקות את רגש הצדק והיושר".

בעניינינו, תיקון כתב האישום התבקש בשיהוי רב, כמעט 5 שנים לאחר שהוגש כתב אישום, לאחר שנשמעה כבר עדותם של מרבית עדי התביעה (69 עדים) וכ- 4 חודשים לאחר שנשמעה הערת ב"כ הנאשמים אשר הביאה את המאשימה להגשת בקשה זו.

מנגד, מדובר בתיק רחב היקף, הוספת העד המבוקש דרושה לברור המחלוקת בתיק זה, והבקשה מוגשת בשלב בו טרם הסתיימה פרשת התביעה, ובאופן שלנאשמים עדיין ניתנת הזדמנות סבירה להתגונן. סיכומי של דבר ובנותני את הדעת לכל האמור לעיל, בשים לב שהתיקון הדרוש נחוץ לצורך בירור האמת בתיק זה, אני מתירה את התיקון המבוקש.

בשל כך, ועל מנת לאפשר לנאשמים הזדמנות סבירה להתגונן, ככל שב"כ הנאשמים מעוניינים בכך, יוזמנו פעם נוספת עדי התביעה אשר הייתה להם נגיעה בטיפול בהקלטות הללו (פריקת ההקלטות, תפיסתן, תרגומן), על מנת שתינתן לב"כ הנאשמים הזדמנות לחקור אותם בחקירה נגדית בנוגע להקלטות. מזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשפ"ד, 19 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.